

[Kaj Andresen.]

artede beløb, der også skal ydes efter mindretallets forslag, på 90 kr. til et ægtepar, viser det sig, at medens et ægtepar efter 1. april for et kvartal får udbetalt ialt i gruppe I 1 035 kr., i gruppe II 955 kr. og i gruppe III 849 kr., svarende netop til det forhold, jeg nævnte før på 100:92:82, skulle udbetalingen efter mindretallets forslag i januar kvartal for gruppe I blive 997 kr., gruppe II 978 kr. og gruppe III 915 kr., altså en næsten 100 pct.s udligning, i hvert fald i forholdet 100:98:92. Dette svarer således hverken til det nye forhold eller til det materiale, som udvalget har fået tilstillet.

Vi ønsker ikke at være med til den efter vor opfattelse i hvert fald altfor tilfældige fordeling af de foreslåede beløb, og jeg anbefaler endnu en gang at stemme imod mindretallets ændringsforslag og at stemme for ministerens ændringsforslag.

Ragnhild Andersen: Den 14. oktober i år fremsatte min gruppe forslag om at forhøje alders- og invaliderenten med tillæg i købstæder og landkommuner til samme størrelse som i hovedstaden. Vi foreslog derudover en årlig forhøjelse af grundbeløbene i alle 3 kommunegrupper med henholdsvis 300 kr. og 200 kr. til ægtepar og enlige, en fordobling af invaliditetstillægget og en forhøjelse af brændselstillægget med 7 hl koks mere til rentemodtagerne.

Det forslag, socialministeren fremsatte her i tinget den 20. oktober, altså en uge senere, tog imidlertid hverken hensyn til mit partis forslag eller til de af ministerens eget parti, ja, forøvrigt af alle politiske partier, givne valgløfter til rentemodtagerne om, at man ville tilstræbe en udligning af renten i de 3 kommunegrupper. Regeringens oprindelige hensigt og forslag gik således ud på at nøjes med at give en øjeblikkelig besked en gangsydelse på 150 kr. til ægtepar og 100 kr. til enlige. I dag behandler vi foruden mit partis forslag ikke alene ministerens oprindelige forslag, men også nogle ændringsforslag, ministeren har stillet efter forhandling med udvalget, gående ud på udover eengangsydelsen at give rentemodtagerne i købstæder og landkommuner varige forbedringer af de må-

nedlige grundbeløb på ialt 20 mill. kr. årlig.

Det er hævet over enhver tvivl, at det nye forslag med den virkelige forbedring af ministerens oprindelige forslag vil blive hilst med glæde af rentemodtagerne i købstæderne og i landkommunerne. Det vil for dem betegne et skridt i den rigtige retning, i den af alle rentemodtagere ønskede retning. Det er glædeligt at se, at ministeren og udvalget har indset det fornuftige i at gøre det, kommunisterne dels har foreslået tidligere og dels foreslog den 14. oktober i vort lovforslag, som også er til behandling her, idet vi foreslog at tage fat på at ophæve den urimelige forskelsbehandling af rentemodtagerne i de 3 kommunegrupper. Vi foreslog en fuld udligning. Oprindelig mente regeringen altså, at en øjeblikkelig håndsrækning, den omtalte eengangsydelse, var nok, men takket være at man i udvalget har taget hensyn til mit partis forslag og synspunkter, vil rentemodtagerne i købstæderne altså nu fra januar, såfremt ændringsforslagene bliver vedtaget her i dag, hvad de jo gør, eftersom et flertal går ind derfor, få en fast og varig forbedring af det månedlige grundbeløb på 9 kr. om måneden for ægtepar og 6 kr. for enlige. I landkommunerne, hvor rentemodtagerne er ringest stillet, betyder forslaget en varig forbedring af den månedlige rente på 13 kr. for ægtepar og 9 kr. for enlige. Mit parti hilser den begyndelse, der her er gjort til udligning af forskellen mellem de 3 kommunegrupper, som en god og rigtig udvikling. Det er et resultat, som viser rentemodtagerne og befolkningen, at dersom flertallet i det høje ting noget oftere lagde øre til og tog hensyn til kommunisternes forslag og synspunkter, ville det være til stor gavn ikke alene for rentemodtagerne, men også for andre store dele af befolkningen.

Min gruppe er således glad for, at det lykkedes os at overbevise det høje ting om rigtigheden i at tage fat på den udligning af renten i de tre kommunegrupper, der så længe har været tiltrængt. Ofte har vi påtalt, hvor umuligt det var for en enligstillet gammel i en landkommune at klare tilværelsens problemer for 135 kr. i månedlig rente. Denne månedlige rente forhøjes nu